

Separarea pe sexe

Egalitatea dintre sexe a fost unul dintre dezideratele majore ale mișcării feministe. Dacă ne uităm astăzi la realitatea socială din America, nu putem decât să ne întrebăm dacă o mișcare feministă a avut într-adevăr loc. Stat după stat votează legi care impun avortul, din ce în ce mai multe femei aleg să stea acasă și să-și crească copiii, în loc să urmeze o carieră, deși multe dintre ele ar putea să o facă, în timp ce în câmpul muncii salariile femeilor sînt înca la 80% în medie mai mici decât ale bărbaților.

Separarea pe sexe în societatea americană contemporană începe însă de la vârste fragede. Deși școlile sînt mixte (cele mai multe dintre ele, existînd, bineînțeles, și excepții), deși legile nu prevăd nici un fel de reguli care să interzică posibilitatea ca fetele și băieții să fie împreună la joacă sau la școală, cultura populară este cea care perpetuează stereotipurile unor diferențieri, după mine, ridicole și retrograde.

Exemplul cel mai elocvent sînt magazinele de haine pentru copii, care, pînă și la vârste de 0 pînă la 3 luni, sînt codificate după culori: cele pentru fetele trebuie neapărat să fie roz, iar cele pentru băieții albastre. Dincolo de lipsa totală de creativitate a creatorilor de haine pentru copii, codificarea după culori crează în mintea bebelușilor, chiar de la începutul existenței lor, ideea ca sînt diferiți. Că nu există nici o posibilitate ca o fetiță să fie luată drept băiat sau invers.

Și ce e rău într-asta, se vor întreba contrariați, probabil, conservatorii. Din punctul meu de vedere separarea hăinuțelor pe culori nu face decât să impună în mintea copilului

conceptul de *diferență*. Nu sînt fetiță, deci nu port roz, își spun probabil baieteii. Mai tîrziu, diferența aceasta va da naștere imposibilității comunicării și alienării dintre cele două sexe.

Un alt exemplu elocvent sînt jucăriile. Pe toate canalele de televiziune, atunci cînd vine vorba de făcut reclamă la jucării, rare sînt companiile care chiar produc jucării unisex. Prezentate de băieți, tancurile, mașinile, roboții, armele șamd fac zgomot mult, sînt colorate în tonuri închise și, de obicei, se presupune că se adresează unui *dur*. Pe de altă parte, păpușile, sirenele, inorogii, castelele sînt însoțite de muzici suave, de culori pastelate și sînt prezentate de fetițe *cuminți*. La acest nivel, separarea pe sexe devine chiar și mai evidentă. Fetele sînt educate, prin jucăriile destinate lor, să fie mame, să gătească, să îmbrace păpuși, într-un cuvînt, să fie *domestice*. Băieții, pe de altă parte, trebuie să fie agresivi, să conducă mașini, să se lupte pentru a răzbi, într-un cuvînt, să fie *violenți*.

În concluzie, problema mișcării feministe nu a fost să obțină drepturi, Pe acelea le-a obținut ieșind în stradă și luptînd. Problema esențială este, cam ca și cu corupția din România, să schimbi moravurile. Să elimini codurile asociate cu masculinitatea sau cu feminitatea din obiceiurile de secole ale societății umane și să îi faci pe oameni să încerce să fie mai creativi cînd vine vorba să își îmbrace bebelușii. Sigur că atunci cînd oferta din comerț te obligă să alegi dintr-un set limitat de posibilități, chiar și cei mai creativi dintre părinți vor avea probleme. Iar comerțul răspunde, la rîndul lui, cerințelor create de obiceiuri înrădăcinate. Un cerc vicios pe care o mișcare revoluționară nu a reușit să îl rupă.